

ШУМИ МАРИЦА

Кажи коя си ти? — и бледна и изпита.
Подземенъ викъ тръби, браздятъ надъ тебъ копита.
И ето — пакъ е нощъ — и дъждъ и стръвъ и врани.
Минаватъ знамена и биятъ барабани...

Кжде отиватъ тѣ? — Последни или първи?
По нивитѣ и днесъ димятъ рѣки отъ кърви.
И ний вървимъ, вървимъ по чернитѣ завои,
за да израстнемъ съ тебъ и да умреме твои.

О, майчице, земя — пресвята — ти си наша,
въ поличба и любовъ гори пламтяща чаша.
Вървимъ отъ вѣкове — безсмъртна върволица.
Минаватъ знамена — шуми подъ насъ Марица.